

Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι η επίμαχη απόφαση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως προπαρασκευαστική πράξη, διότι η διαδικασία την οποία ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι διακριτή και διαφορετική από την εθνική διαδικασία.

Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η λέξη «απόφαση» την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή «δεν ήταν προσηκούσα», υπερέβη την αρμοδιότητά του όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο.

Με το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη στερείται αιτιολογίας όσον αφορά την κρίση ότι το αντικείμενο της επίμαχης αποφάσεως «στερείται σημασίας» εν προκειμένω.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλονται δικονομικές πλημμέλειες οφειλόμενες στο ότι δεν ελήφθησαν υπόψη επιχειρήματα δυνάμει να επηρεάσουν επί της ουσίας την έκβαση της δίκης.

Το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως αφορά το επιχείρημα ότι δεν υφίστατο πλέον δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων εκ μέρους του Φορέα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC).

Το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως αφορά το επιχείρημα ότι ο αποκλεισμός της δυνατότητας ακρόασεως δεν μπορεί να θεραπευθεί με την παροχή άλλης, μη σχετικής με την υπόθεση, δυνατότητας ακρόασεως.

Με το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι δεν θίγονται τα θεμελιώδη δικαιώματα της αναιρεσείουσας. Η αναιρεσείουσα απολαύει των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα δε επιχειρήματά του, καθώς και το ζήτημα του παραδεκτού, πρέπει να ερμηνευθούν με γνώμονα τα δικαιώματα αυτά. Επιπλέον, η διαδικασία της προδικαστικής παραπομπής δεν δύναται να αποτρέψει την περίπτωση προσβολής των εν λόγω δικαιωμάτων.

(¹) Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ 2002, L 108, σ. 33).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 η Italmobiliare SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-523/15, Italmobiliare SpA κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (εκπρόσωπος: F. Moretti, avvocatessa)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου εν όλω ή εν μέρει και, ακολούθως, να άρει ή να μειώσει τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν στην αναιρεσείουσα,
- επικουρικός, να επαναπροσδιορίσει τις κυρώσεις, κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, με όλες τις συνέπειες που αυτό συνεπάγεται επί του κύρους της απόφασης.

Σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά τους, τόσο κατά την πρωτόδικη όσο και κατά την αναρτητική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς τους, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, εσφαλμένη ή ελλιπής εφαρμογή των συναφών νομολογιακών αρχών όσον αφορά το τεκμήριο περί άσκησης αποφασιστικής επιρροής, κατάχρηση εξουσίας, παράλειψη αιτιολόγησης, προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων από το Γενικό Δικαστήριο, όσον αφορά την απόδοση ευθύνης στην Italmobiliare για τη φερόμενη παρανομία. Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν κυρίως ότι μια τέτοια εφαρμογή του τεκμηρίου, εν πάση περιπτώσει, παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών και του τεκμηρίου αθωότητας που διαλαμβάνονται στα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 7 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στα άρθρα 48 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα ιδιοκτησίας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και στο άρθρο 14 της ΕΣΔΑ, καθώς και παραβιάζει τα άρθρα 17 και 21 του Χάρτη της Νίκαιας, καθώς και τις αρχές της απαγόρευσης διακρίσεων και της ίσης μεταχείρισης.

Δεύτερος λόγος: παράβαση και/ή εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της Ανακοίνωσης για τη συνεργασία ⁽¹⁾ εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, παράνομη χορήγηση απαλλαγής προστίμου σε άλλη επιχείρηση και άμεσο συμφέρον των προσφευγουσών να ζητήσουν την ανάκληση της απαλλαγής.

Τρίτος λόγος: παράβαση του νόμου και/ή παράβαση ουσιώδους τύπου καθόσον το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ως αναλογικές και κατάλληλες τις κυρώσεις.

Τέταρτος λόγος: οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο να ασκήσει την αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας του δυνάμει του άρθρου 31 του κανονισμού 1/2003 και να επαναπροσδιορίσει τις κυρώσεις με τις συνέπειες που αυτό συνεπάγεται για την απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ.1).